

Φωτογραφία ©Μίνα Παπακωνσταντίνου

**ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ
ΠΡΩΙΝΑ**

Κουαρτέτο φλάουτων της Κ.Ο.Θ.

27 Μαΐου 2018

Όθωνας Γκόγκας

Νικολός Δημόπουλος

Γιάννης Ανισέγκος

Ματούλα Χατζή

Όθωνας Γκόγκας / Νικολός Δημόπουλος

Γιάννης Ανισέγκος / Ματούλα Χατζή

Κουαρτέτο Φλάουτων της Κ.Ο.Θ.

Επιμέλεια εντύπου: Νίκος Κυριακού

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Πρόγραμμα:

Οζιέν Μπόζα (1905-1991): 'Jour d'été à la montagne' for flute quartet (1953)

Δημήτρης Δοξάκης (1971): Flute Macovei

Κλωντ Ντεμπυσσύ (1862-1918): Clair de lune

Σοφία Γκουμπαϊντούλινα (1931): Κουαρτέτο για φλάουτα (1977)

Μάικ Μάουερ (1958): 'Fictions' σουίτα για 4 φλάουτα (2004)

Αίθουσα Συναυλιών Κ.Ο.Θ.
«Σόλων Μιχαηλίδης»
Λεωφ. Νίκης 73

Ώρα έναρξης: 12.00

Είσοδος: 10€
Μειωμένο: 5€

Προώληση εισιτηρίων:
Εκδοτήριο ΚΟΘ, Λ. Νίκης 73
τηλ. 2310 236990 & από το www.tssso.gr

Eugène Bozza (1905-1991): 'Jour d'été à la montagne' for flute quartet (1953)

1. Pastorale 2. Aux bords du torrent 3. Le chant des forêts 4. Ronde

Ο Οζιέν Μπόζα ήταν ένας παραγωγικότατος συνθέτης σε όλη του τη ζωή. Ξεκινώντας στα μέσα του 1930, ο Μπόζα δημοσίευε τουλάχιστον ένα νέο έργο κάθε χρόνο μέχρι και λίγα χρόνια πριν το θάνατό του το 1991. Παρά τις σπουδές του στο βιολί, συνέθεσε μία πολύ μεγάλη ποσότητα μουσικής για πνευστά. Ο Μπόζα μετακόμισε στο Παρίσι και σπούδασε μουσική ενδιάμεσα στους δύο παγκόσμιους πολέμους. Εκείνη τη χρονική περίοδο τα μουσικά στιλ στο Παρίσι ξεπερνούσαν το ρομαντισμό και τον ιμπρεσιονισμό, πηγαίνοντας προς τις ιδέες της ευφύιας και του εκλεκτισμού που παρέβαλλε ο Jean Cocteau το 1918 στο μανιφέστο του *Le Coq et l'Arlequin* (Ο Κόκκορας κι ο Αρλεκίνος). Αυτά τα ιδανικά που θέλανε τη μουσική αιχμηρή, καινοφανή και “πάντα νέα” δίνουν το παρόν τους σε όλη την πρώιμη μουσική του Μπόζα. Το στυλ του αναφέρεται πολλές παραδόσεις της Γαλλικής Ιμπρεσιονιστικής σχολής αναμειγμένες με την θεμελιώδη ικανότητα της αρμονίας του Μπαχ. Οι συνθέσεις του αναμεσά τους και το *Jour d'été à la montagne* (Καλοκαιρινή μέρα στα βουνά) εντάσσονται στο ρεύμα του Νεοκλασικισμού στον οποίο κατατάσσονται και οι Ντάριους Μιγιώ και Ίγκορ Στραβίνσκι.

Δημήτρης Δοξάκης (1971): Flute Macovei

Το έργο είναι αφιερωμένο στον φλαουτίστα και καθηγητή του φλάουτου Ηλία Μακοβέι, ο οποίος υπήρξε πρώτο φλάουτο της ΚΟΘ. Στο έργο εναλλάσσονται δύο βασικές καταστάσεις. Στην πρώτη, η ατμόσφαιρα που επιδιώκει να δημιουργήσει ο συνθέτης, με αντιστικτική γραφή, σκιαγραφεί μουσικά την ανάμνηση του προσώπου στο οποίο είναι αφιερωμένο το έργο. Τα έντονα ρυθμικά στοιχεία της δεύτερης κατάστασης παραπέμπουν στη μουσική των Βαλκανίων και ιδιαίτερα της Ρουμανίας, η οποία αποτελεί τόπο καταγωγής του Ηλία Μακοβέι. Επίσης, συμβολίζουν την προσπάθεια υπέρβασης και λύτρωσης του ανθρώπου από το μεγάλο αίνιγμα της ύπαρξης και της ζωής.

(Από σημείωμα του συνθέτη)

Claude Debussy (1812-1918): Clair de Lune

(διασκευή για 4 φλάουτα: Mark Thomas)

Το τρίτο και διασημότερο μέρος της Suite Bergamasque, μιας από τις γνωστότερες σουίτες για πιάνο του Κλωντ Ντεμπυσσύ. Το όνομά του προέρχεται από το ομώνυμο ποίημα του Πωλ-Μαρί Βερλαίν, *Φεγγαρόφωτο* στα Γαλλικά. Η σουίτα συνετέθη από τον Ντεμπυσσύ αρχικά το 1890, στην ηλικία των 28 ετών, όμως αναθεωρήθηκε σημαντικά λίγο πριν τη δημοσίευσή της το 1905. Ο συνθέτης ήταν απρόθυμος να δημοσιεύσει αυτές τις σχετικά πρώιμες συνθέσεις του επειδή δεν αντικατόπτριζαν τον ώριμο τύπο γραφής του, όμως δέχθηκε την προσφορά ενός εκδότη το 1905, ο οποίος πίστευε στην επιτυχία τους παίρνοντας υπόψιν τη φήμη που είχε εντωμεταξύ κερδίσει ο συνθέτης στα 15 χρόνια που μεσολάβησαν από την πρώτη γραφή του έργου. Μουσικά, το *Clair de lune* (Φεγγαρόφωτο) ανήκει στο Γαλλικό ιμπρεσιονισμό.

Sofia Gubaidulina (1931): Κουαρτέτο για φλάουτα (1977)

Γεννημένη στη Σοβιετική Ρωσία η Γκουμπαιντούλινα χρησιμοποιούσε τη μουσική ως καταφύγιο από την κοινωνικοπολιτική ατμόσφαιρα της εποχής. Γι' αυτόν το λόγο, συνέδεσε τη μουσική με την ανθρώπινη υπέρβαση και τον μυστικιστικό πνευματισμό, ο οποίος φανερώνεται ως ένας πόθος μέσα στην ψυχή της ανθρωπότητας που προσπαθεί να εντοπίσει τη πραγματική της υπόσταση, ένας πόθος που η συνθέτρια συνεχώς προσπαθεί να εγκλωβίσει στα έργα της. Αυτοί οι αφηρημένοι, θρησκευτικοί και μυστικιστικοί σύνδεσμοι είναι θεμελιώδεις στη μουσική της με πολλούς τρόπους. Η Γκουμπαιντούλινα είναι ένα ευλαβές μέλος της Ρωσικής Ορθόδοξης εκκλησίας. Η επιρροή της ηλεκτρονικής μουσικής και των τεχνικών αυτοσχεδιασμού φαίνεται ξεκάθαρα στους ασυνήθιστους συνδυασμούς αντίθετων στοιχείων, τις καινοφανείς ενορχηστρώσεις και στη μεγάλη εκτίμηση που τρέφει για τα κρουστά, συνδέοντας την ακαθόριστη φύση των ηχοχρωμάτων τους με το μυστικιστικό πόθο και τη δυνητική ελευθερία της ανθρώπινης υπέρβασης. Έτσι φαίνεται και στο κουαρτέτο για φλάουτα, όπου αρκετά συχνά χρησιμοποιούνται ηχοχρώματα και τεχνικές που θυμίζουν ήχους κρουστών οργάνων.

Mike Mower (1958): Fictions, σουίτα για 4 φλάουτα (2004)

1. Whirlpool 2. Drought 3. Home Side 4. Flat Out

Ο Μάικ Μάουερ σπούδασε, αρχικά, κλασικό φλάουτο στο Royal Academy of Music. Παίζει, επίσης, σαξόφωνο, κλαρινέτο και ηλεκτρικό μπάσο και με αυτόν τον τρόπο έχει ηγηθεί πολλών τζαζ συνόλων, παίζοντας δική του μουσική από κουαρτέτα μέχρι και big band σε όλο τον κόσμο. Οι καριέρα του ως ερμηνευτής και ως συνθέτης πάντοτε συμβαδίζουν. Ως συνθέτης και ενορχηστρωτής έχει γράψει για πολλά διαφορετικά σύνολα από ορχήστρες, μπάντες, κουαρτέτα σαξοφώνων και εγχόρδων, μέχρι σολιστικά συναυλιακά έργα. Ο Μάουερ, επίσης, ενορχηστρώνει μουσική για την ποπ βιομηχανία, την τηλεόραση και το ραδιόφωνο και λόγω από την ευρεία πρακτική γνώση του πάνω στη τζαζ, την ποπ και την κλασική μουσική, του ζητείται να συνθέτει έργα για μεγάλη γκάμα καλλιτεχνών και συνόλων.

Στέφανος Κεμανετζής, συνθέτης, φοιτητής TMET

Τις μουσικολογικές αναλύσεις των έργων του κύκλου «Κυριακάτικα Πρωινά» έχει επιμεληθεί το Εργαστήριο Έρευνας Σύγχρονης Μουσικής, Σύνθεσης, Ερμηνείας & Αυτοσχεδιασμού (ΕΡ.Ε.ΣΥ.Σ.) του Τ.Μ.Ε.Τ. του ΠΑ.ΜΑΚ.